

Slavnost památky všech zesnulých

2025

České Budějovice

Dočetl jsem se, že na této planetě denně umírá okolo 161 350 lidí. To je za jeden rok asi 59 milionů lidí (přibližně 62 milionů obětí měla celá II. Světová válka). Tedy 2 lidé za jednu sekundu. V Českých Budějovicích je to pak okolo 1000 zemřelých ročně, tzn. 2–3 lidé denně. To všechno jsou ale jen čísla a může to být, a určitě je, úplně jinak. Nejsme přece čísla ani nějaké statistiky. Za každým číslem je příběh, osud, loučení...

Nemusíte přijít,
vzpomínat můžete
kdekoli!

Nejsme přece čísla.

Odpuštění
uzdravuje.

Vzpomínky otvírají rány.
Slzy odplavují bolest.

Rozloučení vyléčí!

Facebook: Velikonoční hrkání

Instagram: slavnost_pamatky_zesnulych_cb

Státní fond kultury ČR

České Budějovice

Proč slavnost?

Říká se, že z prachu jsme vzešli a v prach se zase navrátíme. Možná je to pravda, přesto cítíme, že jsme něco víc, než jen tělo. A že život pokračuje. Jak a kde?

Nevíme!

Věděla jsem, že je babičce zle, ale nepřipouštěla jsem si, že by mohla odejít. Vždycky se z nemoci zázračně zvedla – tentokrát už ne. Umřela doma, v náručí své dcery, mojí mámy.

Já jsem u toho nebyla. Ale přijela jsem, abych se rozloučila. Ležela tiše, jako by spala. Vzala jsem ji za ruku, pošeptala jí všechna slova, která jsem nestihla říct, a pak jsme ji s mámou omyly a oblékly do jejích oblíbených šatů. Byla to moje poslední možnost postarat se o ni a dopřát jí uctivý odchod. Pochopila jsem, že rozloučení není jen bolest, ale i dar. Přináší klid do duše a dovoluje pustit toho, koho milujeme, s láskou.

Naše tipy:

- **Pohřební průvodci** – Podcast, který otevírá téma smrti, pohřbů a možností smysluplného rozloučení. pohrebnipruvodci.cz
- **Perinatální hospic Dítě v srdci** – Organizace podporující rodiny po ztrátě miminka – poradenství, memoryboxy, osvěta. ditevsrdci.cz
- **Poslední stopa** – Spolek usilující o svobodné a udržitelné pohřebnictví v ČR. poslednistopa.cz
- **Hra „Řekni mi“** – Karetní hra, která otevírá rozhovor o přáních a hodnotách na konci života. reknimi.cz
- **Když děťátku narostou křídla** – Průvodce (nejen) pro ženy po ztrátě miminka, zdarma ke stažení online. perinatalniztrata.cz
- **Ke kořenům** – Projekt věnující se přírodnímu pohřebnictví a alternativním obřadům rozloučení. kekorenium.cz
- **Les vzpomínek** – První přírodní hřbitov v ČR – ukládání uren ke stromům, bez náhrobků. lesvzpominek.cz

To není strašení, to je připomenutí toho, co všichni víme: rodíme se a umíráme.

Program:

Středa 29. 10. 2025

19.00 Vernisáž obrazů Lucie Hoškové / Kostel sv. Rodiny **1**
19.30 Koncert v rámci vernisáže: Wasted Days a Orchard (noise-ambient) (Výstava probíhá od 30. 10. do 2. 11.) Kostel sv. Rodiny **1**

Čtvrtek 30. 10. 2025

16.30 Dílna: Cukrová lebka / Kavárna Biograf Kotva **2**
17.30 Loutkové divadlo: Příběhy malé Lupitiny González / Loutky bez hranic / Kavárna Biograf Kotva **2**
19.00 Divadlo: Oskar a růžová paní / Theatrum Genesis / Na Sadech 19 (U sv. Josefa) **3**
Vhodné od 15 let

Pátek 31. 10. 2025

17.00 Divadlo: O holčičce, která se ještě nenarodila / Divadlo Viti Marčíka / Kostel sv. Rodiny **1**
19.00 Film: Sucho / režie Bohdan Sláma / Biograf Kotva (Po projekci následuje debata s režisérem) **2**

Sobota 1. 11. 2025

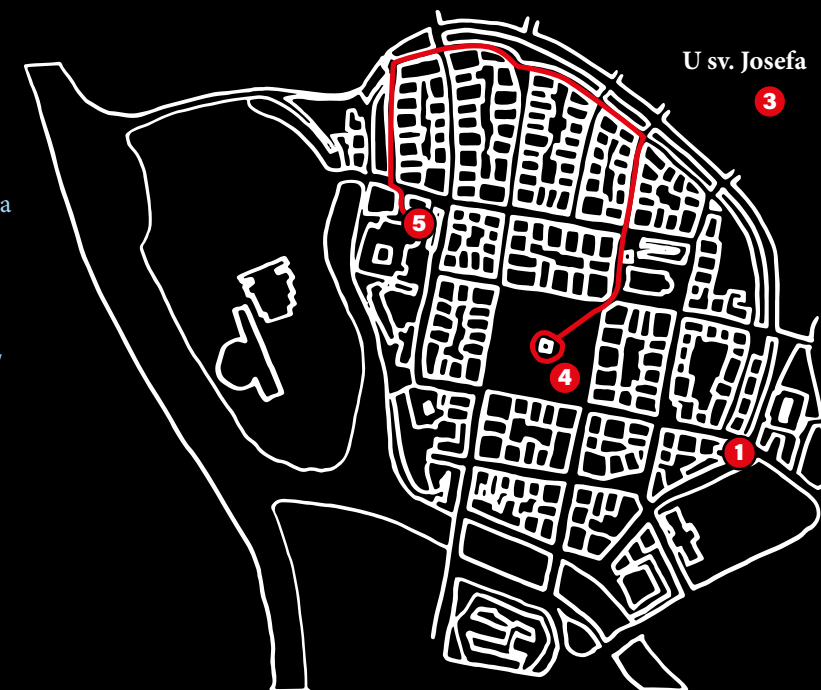
10.00 Dílna: Výroba lampionů / Kostel sv. Rodiny **1**
12.00 Výstava: Prázdná místa / Náměstí Přemysla Otakara II. **4**
17.00 Divadelní představení: O smrti jen dobře / Dáša Heiland Trávníková, Matěj Tauš / Pro rodiny s dětmi Kostel sv. Rodiny **1**

18.00 Přednáška: Paliativní péče / Lucie Váchová / Kostel sv. Rodiny (následuje po divadle) **1**

Neděle 2. 11. 2025

18.00 Lampionový průvod: Průvod světél / Piaristické náměstí **5**

*České
Budějovice*

2 Kavárna Biograf Kotva

V Evropě

*Afričani se taky
loučí se svými
zemědělými.*

*Mexický Den mrtvých byl v roce 1993
prohlášen společností UNESCO
za „nehmotné dědictví lidstva“*

*V Asii se lidé s blízkými,
když jim umřou, loučí.*

*Jsou mrtví vůbec mrtví?
A co smrt? A co já?*

Líbí se Vám naše
akce? Přispět
můžete zde.

Návod na slavení

- Večer před slavností (31. 10. nebo 1. 11.) napíšeme dopis zesnulému. „Dopis na Rozloučenou“. *Rozsah dopisu: Jedna věta až několik stránek. Můžeme škrtnat, přepisovat, psát hrubky. Forma záleží na nás. Také vyhledáme více fotek, i společných, které si přilepíme, připevníme, zavěsíme, položíme na místa, kde je normálně nemáme (lednice, stůl, dveře, zeď, lustr a podobně).*
- Ráno vstaneme o hodinu dřív. A kromě běžných ranních zvyklostí zapálíme na bezpečném místě svíčku, z večera připravenou.
Uvaříme si čaj, kafe, nebo to, na co máme chuť.
Sedneme si, i v případě, že normálně ráno u stolu nesedíme.
Je dobré při vzpomínání mluvit nahlas.
Nebojme se, je to normální. Je dobré děkovat, ale i vyčítat, prosit i nadávat. Prostě to, co cítíme.
Ranní sezení můžeme prožívat sami nebo s někým.
- Pokud je pracovní den, jdeme do práce nebo do školy, nebo plníme své jiné povinnosti (*nesmíme zapomenout zhasnout svíčku!*)
- Tento den je den setkávání a nemělo by pro nás být nic důležitějšího. A proto, nezapomeňme domluvit si schůzku s někým důvěrně známým a donuťme se mluvit, vzpomínat, plakat, zpívat i tančit (nutit k radosti se nenechme, tu musíme cítit sami).
- Je dovolené, dokonce nutné, vše – tedy skoro vše, to Vám řekne každý psychiatr i psycholog anebo farář. Tedy skoro každý.
Málo se mluví o tom, co nás uvnitř, v našem těle, někde hluboko v srdci trápí.
Je dovolené i víno nebo cigareta (pokud ovšem nejste alkoholicí anebo tabákmaniaci).
- Tento den bychom měli vzpomínat, mluvit, přemýšlet o mrtvých a o smrti.
Jsou mrtví vůbec Mrtví a co Smrt? A co Já?
Existuje Bůh? A jestli je, tak proč Smrt?
A co Bolest? A co Utrpení?

Upozornění:

Když cítíte nesnesitelný smutek, bolest, vztek, plačte, křičte i hystericky. I když je to nevhodné. Neboť nic není nevhodné. V této nenormální situaci je to normální.

Když necítíme nic, je to divné, ale je to taky normální. Protože norma na to, jak a co máme cítit, není. Nebojme se, nejsme normální, jsme jedineční. Když se nám chce zpívat, zpíváme, i když je to nevhodné. Nebojme se mluvit o svých pocitech.

Upozornění pro okolí:

- Nezapomeňme na naslouchání.
- Přednost ve vzpomínání mají ti, co trpí.
- Odpusťme si chytré řeči typu: „Zase bude líp.“
- Nevyhýbejme se pozůstalým a mluvm s nimi přímo a otevřeně.
- Ptejme se na jejich pocity!

Snažme se nebrat antidepressiva, ale nesmíme zůstat sami!!!

Nenávist a vztek je taky normální, ale jen na počátku, při setkání se smrtí.

Když přetrvává, je třeba se léčit!

Hledá se vzkříšený Kristus.